בקדושין (דף שב.) גבי מיחסי דפומבדיתה מבירם נסבי: ביני ביני דהנך דמתני׳ הוו קיימין הנך: באידך גיסא · [של] א"י כבוד הוו להו מלתין ותרמין - תימה בזמן שבית המקדש קיים נמי ללד בבל שני לדרים של א"י נמשכין ללד בבל: בין כל אסם ואחם -מרחקי טובא כדמוכח בפ"ק דתענית (דף י.) שהיה מהלך דהנך דמתניתין: איסססוס דרכי - ואחזו ההולכין דרך עקלהון:

תורה אור בסירים. קולים: בותבי מלר גדולה היתה בירושלים כו' כל העדים מתכנסין . ביום השבת שחללוהו לבוא ולהעיד : לא סיו זוין משם . לפי שילאו חוץ לתחום והיוצה חוץ לתחום חין לו את דרכך חלא ד' חמות: מן הנסר - שהוא גדל נסירים וגדרתי פתאום ושוטף את בני העיר ואת ותהיבותיה נה הילדים: בבן וישוקהו - סייגו בגדר מתנח כיע ב" אבנים סביב סביב בעיגול כמו טבעת: דכמיב גדר לישנה דלערה - על שם שחסורין דרכי בנזית כאלו בזיקין שאין זזין משם כל היום: סעודות נדולות . חלמה לה הוה להן כינד בודקין יוב אפוני של את דרכך בפירים (ה) א] רב משע לערא: בורנגי' כילד כודקין אם לדומת הו לכן הנגי שך את דרכך בפירים (ה) א] רב משע לעדא: בורנגי' כילד כודקין אם לדומת הו נחמן בר יצחק אמר מהכא דבתיב "נתיבותי מינה הולכת לעולם ממזרח לדרום ומדרום (ג) תום דים למערב וממערב ללפון שנאמר (קהלת כמה כו׳ א) הולך אל דרום וסובב אל לפון ממהלך עשר והלבנה חינה נרחית ביום שלשים ועוד הרי : לעולם אלא סמוך לשקיעת החמה שמתוך שהיא דקה וקטנה אינה נראית [שירובין מה.] בעוד שהחמה בגבורתה מדלא קתני למזרחה או למערבה שמע מינה אין נראית להם בדרום וקא ס"ד שהיו שואלין את העדים אם ראוה מהלכת שפיש לפני החמה או לאחריה ללפונה של חמה ראיתם אותה או לדרומה של חמה ובגמרא פריך לפני החמה [א] תנא נש"א בית יעוק תגן לישנא מעליא הוא הייט לנפונה שהרי אין נכון לבדוק ^{הם השים} בית יעוק הנן לדשנא מעליא הוא הייט לנפונה שהרי אין נכון לבדוק ביל והן נין "יעוקהו ויסקלהו או דלמא בית שעים ולשאול אם לדרומה (ג) אלא בזמן שרי יהודה יוק תנן לישנא דצערא הוא בדבתיב °והוא ימייהם בדרום אינה יכולה להיום לה מילחים מו היום לה היום לה הפצל פני אסור באזיקים אמר אביי ת"ש מעודות " גדולות היו עושין להם שם כדי שיהו ללפונה ולא לדרומה אלא או למזרחה או למערבה וכשהן במערב אם לפני אף הרי מכוור וגדור וכו'וב"ל החמה היא זהו ללפונה שהרי ללד בירושלי דפרקין לפון הם הולכין ואם לאחריה היא ובירושלמי פיע לפון מם הלכין והם נתמניה הים הבנישים עים הרי זה ללד דרום: לפה היה גבוה - ובנישים עים מן הארץ לפי ראיים עיניכם: לאין אשר לפינט מים נומה לאיםה אד בנס זו ליחא היה נוטה · ראשי הפגימה לאיזה לד טטין לגד לפון כזה () או לגד דרום כזה []: אם אמר לפני החמה לא

ממר כלום ימפרש בגמרח: במ" סיינו לפני החמה היינו ללפונה · הח חדח

לפני החמה - פונה ללד החמה או ללד

מילתא היא כדפרישית לעיל: פגימהה - - 3-3-

לימרו עוכדיה - העובדין את החמה: בסירים היינו לצפונה היינו לאחר החמה היינו לדרומה 1713 אמר אביי פגימתה לפני החמה או לאחר החמה אם אמר לפני החמה לא אמר כלום דא"ר יוחנן מאי דכתיב "המשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו פיינ יכ מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה ולא פגימתה של קשת פגימתה של לבנה דחלשה דעתה פגימתה של קשת דלא לימרו עובדי החמה

יכולים ללכת בכל העיר גם עתה משנפרלה אלא כמה מבואות וחלרות פתוחים לאותו חלר שהיו [רשאין] להלך בהן כארבע אמות :

זו בירם מאי גולה אמר רב יוסף זו פומבדיתא

מאי כמדורת האש תנא כל אחד ואחד נומל

אבוקה בידו ועולה לראש גנו [א] תניא ר"ש

בן אלעזר אומר אף חרים וכייר וגדר וחברותי׳

איכא דאמרי ביני וביני הוו קיימי א"ד להך

גיםא דארץ ישראל הוו קיימי מר חשיב דהאי

גיסא ומר חשיב דהאי גיסא א"ר יוחנן בין כל

אחת ואחת שמונה פרסאות כמה הוו להו

תלתין ותרתין והא האידנא מובא הוו אמר

אביי "אסתתומי אסתתום להו דרכי דכתיב

עוה: בותני חצר גדולה היתה בירושלים

ובית יעוק היתה נקראת "ולשם כל העדים

מתכנסין ובית דין בודקין אותם שם וסעודות

גדולות עושין להם בשביל שיהו רגילין לבא

בראשונה *לא היו זוין משם כל היום יהתקין

רבן גמליאל הוקן שיהו מהלכין אלפים אמה

לכל רוח ולא אלו בלבד יאלא אף חכמה

הבאה ליילד והבא להציל מן הדליקה ומן

הגיים ומן הנהר ומן המפולת הרי אלו

באנשי העיר ויש להם אלפים לכל רוח:

גבו׳ איבעיא להו בית יעוק תנן או בית

יוק תנן בית יעוק תנן לישנא מעליא הוא

רגילים לבוא דלמא תרתי הוו עבדי בהו :

בותני יכיצד בודקין את העדים זוג שבא

ראשון בודקין אותו ראשון ומכניסין את

הגדול שבהן ואומרין לו אמור כיצד ראית

את הלבנה הלפני החמה או לאחר החמה

לצפונה או לדרומה כמה היה גבוה ולאין

היה נומה וכמה היה רחב אם אמר לפני

החמה לא אמר כלום 'ואח"כ היו מכניסין

את השני ובודקין אותו אם נמצאו דבריהם

מכוונים עדותן קיימת ושאר כל הזוגות

שואלין אותן ראשי דברים לא שהיו צריכים

להם אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש בשביל

שיהו רגילים לבוא: גבו׳ היינו לפני החמה

ט"ו יום מירושלים עד סופה של כל א" גבי כדי שיהא מגיע האחרון קרום החדש הלכה ז: שבא"י לנהר פרת וזה היה ללד בבל י ה מיי שם סלכה ד: דפרת ללד בבל הוא ואין לחלק בין יא ומיי שם סלכם ז: מקדש ראשון למקדש שני כדמשמע בפרק אלו מליאות (ב"מ דף כח. ושם) ולריך לומר דרלועה נפקא לא"י מלד אחד עד פרת חוץ מבכל וקשה היאך אפשר שירושלים הויא טבור של א"י שהיא ד' מאות פרסה על ד' מאות לכל לד הרי מהלך שני מאות לכל לד הרי מהלך עשרים ימים לחחרון שבירושלים ממהלך עשר פרסאות (ג) ועוד הרי ירדן מן המזרח מהלך יום אחד מן המזרח לירושלים והוא : *י"ה ה'תי" :

לא היו זוים משם י לפי שהיולה חוץ לתחום אין לו אלא ד' אמות וכל החלר חשובה כד' אמות כדתכן בפרק מי שהוליהוהו (עירובין דף מא:) נתנוהו בדיר וסהר וכו' והא דמשמע בההוא פירקא (דף מו: ושם) גבי דיכריא דאתו למברכתא שכל העיר חשובה להם כד' אמות היינו בעיר המוקפת מחילות והכא בירושלים לאחר שפרלו בה יונים פרלות דחשיב׳ לרואה שחן משואיתולא כרשות הרבים כדהיתה פרק המולה בני פוסבריתא שעושין תפילין (עירובין דף קה.) ומיהו השכחן בננתיהו כך תניא עיר דחשובה כד"ל אף בלא מחילות בראשונה היי משיאין כרחכו בפרה כילד מעבריו (שם דף כדתגן בפרק כילד מעברין (שם דף הגבוחין בהר המשחה מ.) נותנין קרפף לעיר עוד תכן (שם דף ס.) הנותן עירובו בקוך עיבורה של עיר לא עשה ולא כלוש ואם לענין יולא חוץ לתחום נמי נותנין לו כל העיר כולה עם עיבורה כד' אמות אם כן בלא מחילות נמי תחשיב ח"ק לא חשיב הני דביני כולה כד' חמות: שיהן מהלכין י איכא דאמרי הר אלפים אמה לכל רוח · הא דלא חשיב המשחה סרטב' וחני כולהי הת'קקייםי בחד לה בפ"ק דבילה (דף יא:) גבי דברים ביסא דא"י וחני דתני שהתירו סופן משום תחילתן משום ג'יסא דא"י וחני דתני דבהך לא קשה לן מידי דמתניתין היא "דאכל הני דהתם פריך תנינא ומשני להו: 🤏 דילמא לישנא דועראי פירש ידהאי ניסא אור יוחנן בקונטרס משום שעל שם שחסורין ובין כל אחד ואחד ה' כחילו בזיקין שחינן וזים משם כל והאידנא מוכא איכא היום כולו והיינו קודם דהתקין רבן בינייהו אשר אבר אביי גמליאל שיהו מהלכין אלפים אמה איסתוםי איסתום כלו׳ לכל הרב הרביי הדרך הנכוחה נסתתמה לכל רוח וקשיא מאי מייתי מסעודות שנאשר הנגי שך את גדולות הא ש"כ קודם ר"ג הכי הוה דרכך בסירים וכתיב נתיבותי עוה: פתני לכך נראה דמיבעי ליה אי אותו מקום ביצד ראית את הלבנה לר להם או מרווח ומייתי ראיה דמרווח ואם תאמר כיון דאיסור שבת עלייהו היאך יולאין מחלר לחלר י"ל כיון דקודם דפרלו בה היו

שבת הלכה עז סמג לחיין סה מוביים חיח וספיף נ :

ם ד מיי' פיב מהלכות

[ועי' חוס' כ"מ כה.

רבינו חננאל

וגו': בלתין זו בירם נולה זו פומכדיתא ומוליך ומביא ומעלה ומוריד עד שיתברר משואות בראש ההרים ובסרמכא וכגרופינא וכתבור וכחוורן ובלתין אומר אףחרים וכייר וגדר וחברותיה איכא דאמרי ביני ביני הוו קיימי . ר' שמעון בן אלעזר חשיב להו על הסדר י המשחה מרמב' והני ר' שמשון קיימי באידך גיסא ות"ק חשיב באידך גיסא ורבי שמשון בן אלעזר דתני אף הרים ט' חשיב דהאי גיסא החמה לצפונה או לדרופה כו' ואקשינן לפגי ההמה היינו לצפונה וכיון שפני תחמה לדרומה יפריק אביי תנא אפניפת

אפר את התוכני התוכני המוכני לפני החסה היתה ורואה החסה פניסתה או לא ואם אסר לפני החסה היתה והפניסה כננד החסה היא ער שקר הוא כר' יוהנן דאסר ס"ד עושה שלום במרוסיו מעולם [לא] ראתה חסה פניסתה של לבנה משום חלישות דעתה ואם אסר פניסתה אחר החסה דבריו קייסין וכן הלכתא הקשת אין פניסתה אחר החסה שלא יאסרו המזלות

גליון הש"ם בכי הפתחומי הפתחום ע' פסחים לג ע"ב חום' ד"ה רב יהודה אמר: הוכפות ד"ה שיהו מהלכין וכו' - דאבל הני דההם פריך - עיין יומא עו ע"ב - מו"ק ז פ"א:

הב"ח (מ) נפרא שך חת גדרה (ב) רש"י ד"ם

הגהות הגריא

> אחר ועלה קחני סיפא אם אחר לפני הגרות מהר"י לנדא החמה לא אמר כלום דמעולם לא א] גם' דכתיב ראתה חמה פגימתה של לבנה: דלם לכן הגני שך האתה חמה פגימתה של לבנה: